

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - EZRAS BOG

462 Ezra 1

For at Herrens ord ved Jeremias kunne opfyldes

Der er gået ca. 50 år, siden templet blev ødelagt. Perserne har slået babylonerne og overtaget verdensmagten. Det ser ud til, at det er Kyros' idé at lade jøderne vende hjem til Jerusalem og påbyde dem at bygge templet. Men det er Herren, der dybest set tager initiativet; og han gør det for at opfylde sit ord ved Jeremias (se f.eks. 29:10-14). Hans doms-profeter var gået i opfyldelse, fordi folket ikke lod sig advare. Nu var det tiden for løfterne, og Herren vågede også over det ord for at fuldbyrde det. Hans folk havde ingen mulighed for selv at gøre noget for at få lov at rejse hjem, men Herren havde ikke glemt dem. Det er interessant at tænke på, at Daniel havde en høj stilling i det persiske regeringsapparat ved denne tid (Dan. 6:29).

HUSKEVERS: Jeremias 29:11

463 Ezra 2

.. de folk, som drog op fra de landflygtiges fangenskab

I kapitel 1 læste vi, at det var "alle, hvis ånd Gud havde vakt", der drog op til Jerusalem, og her har vi en del af deres navne. Uden Guds hjælp var de blevet boende i Babylon, nogenlunde bekvemt; men de fik lyst til og mod på at tage den lange og farlige rejse til Jerusalem for at deltage i opbyggelsen af det ødelagte land med udgangspunkt i det udbrændte tempel. Det var langt fra alle, der tog imod indbydelsen til at blive fri og vende hjem. Således er det også, når evangeliet lyder. Det er ofte kun de få, der med glæde tager imod tilbuddet om at blive fri for syndens lænker og vende hjem, som den fortabte søn til sin far.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 1:12

464 Ezra 3

De rejste alteret på dets gamle fundament

De hjemvendte israelitter mødte modstand, da de kom tilbage til Jerusalem for at bygge Herrens hus. Men trods deres rædsel for de fjendtlige folk omkring sig, gik de i gang og rejste alteret på dets gamle fundament, så de kunne begynde at bringe ofre til Gud. I denne forbindelse var alteret den vigtigste del. Efter de foreskrevne ofringer var blevet genindført, begyndte de at bygge selve templet. Alteret taler til os om Jesu Kristi kors, og det må have den centrale plads i Guds åndelige hus, menigheden. Kun i kraft af hans død for os kan vi være med overhovedet; og korset må have lov at virke i os, hvis vi skal blive opbygget sammen. Lad os rejse det på ny på dets gamle plads, om vi er kommet bort fra det.

HUSKEVERS: Galaterbrevet 6:14

465 Ezra 4

Vi skal ikke i fællesskab bygge vor Gud et hus

Israels ledere havde åbenbart ret i at afslå fjendernes tilbud om at hjælpe med at bygge Herrens hus. Da de ikke fik lov, brød deres fjendskab åbenlyst ud, og de skrev flere klageskrifter til perser-kongerne, indtil det lykkedes dem at få arbejdet midlertidigt standset (24). Det havde været nogle kønne "hjælpere" at lukke ind! Vers 8-23 synes at være en senere anklage, der gælder byens mur og ikke Herrens hus. Det må have været fristende for israelitterne at indgå kompromis, men det er bedre at mærke fjendens modstand end at blive ven med ham! Kun de, der virkelig har hjerte for Herrens sag, kan være med i tjeneste for ham.

HUSKEVERS: Filipperbrevet 3:17-19.

466 Ezra 5

Vore fædre vakte himlens Guds vrede

Jøderne havde fred for fjenden i de år, arbejdet på Guds hus lå stille. Men ved profeternes opmuntring kom de langt om længe i gang igen. Ved genoptagelsen af arbejdet blev de krævet til regnskab, men de lod sig ikke kue. De var blevet styrket i deres tro på Gud gennem profeternes ord, og de svarede med al frimodighed, at de var himlens og jordens Guds tjenere. De erkendte åbent, at deres folks nederlag over for kaldæerne under Nebukadnezar skyldtes deres synd - det var ikke, at Gud ikke magtede at redde dem. Lad os ikke give Gud skylden for vore nederlag - de er altid vor egen skyld, og genoprejsningens første skridt er at erkende det.

HUSKEVERS: 1. Korintherbrev 10:13

467 Ezra 6

Lad arbejdet med dette Guds hus gå sin gang

Statholderens brev til Dareios førte til, at Kyros' skrivelse om genopførelsen af Herrens hus blev fundet frem. Det var yderst gavnlige for jødernes sag, for Dareios rettede sig efter den. Han befalede, at langt fra at sætte hindringer i vejen for byggearbejdet, skulle skatteindtægter fra kongens lande bruges til at dække omkostningerne. Han ønskede også, at præsterne i Jerusalem skulle bede til deres Gud for ham og hans sønner. Det var sikkert en mere positiv indstilling, end jøderne havde turdet håbe på, da de nægtede at standse arbejdet. Gud har magt også over dem i høje stillinger, så lad os huske, at det nytter at bede for dem, selv om de ikke kender ham.

HUSKEVERS: 1. Timotheusbrev 2:1-2

468 Ezra 7

Ezra havde sat sig for at granske Herrens lov og følge den

Der er gået ca. 60 år siden Herrens hus blev genopbygget, og Ezras familie var åbenbart ikke med blandt dem, der dengang rejste til Jerusalem. Men Ezra havde gransket i Herrens lov, skønt han levede i eksil i Babylon, så han var i stand til at undervise sit folk deri. Han var derfor beredt, da dagen kom for ham at rejse til det land, som lå hans hjerte nær, selv om han aldrig havde set det. Han kunne betros det store ansvar at føre et nyt hold jøder tilbage til Jerusalem og havde endog Kong Artaxerxes' godkendelse og bemyndigelse til at håndhæve Herrens lov. Vi må være taknemmelige for dem, der gransker i Guds ord og underviser os deri, og med deres hjælp selv indretter vort liv derefter.

HUSKEVERS: Salme 119:72-73

469 Ezra 8

Guds hånd hviler beskyttende over alle, der søger ham

I alt, hvad der lykkedes for ham, så Ezra Guds gode hånd (18). Han havde tillid til Herren, og det lagde han ikke skjul på, men vidnede frimodigt derom også for den hedenske konge. Inden den farlige rejse til Jerusalem (ca. 1500 km), hvor de ville være i fare for overfald fra fjender og røvere, var det vigtigste for ham at sikre, at Guds hånd var med dem. Det var et bedre værn end kongens soldater. Han blev ikke til skamme, og de kostbare skatte, de førte med sig til templet, blev alle afleveret i god behold i Jerusalem. "I dine hænder, af naglerne mærked', stærke, almægtige Frelser og Ven, i dine signende, skærmende hænder giver jeg tryk mig hen" (Kristne Sange nr.56).

HUSKEVERS: Salme 18:31

470 Ezra 9

Nu står vi foran dig i al vor skyld

Da Ezra hørte om de blandede ægteskaber, der var indgået mellem israelitter og hedninger, endog af præster og ledere, blev han helt slået ud. Efter alt, hvad Israel havde lidt som følge af troløshed mod Herren, var en lille rest ved at etablere sig under Guds gode hånd, og nu var de allerede ved at pådrage sig Guds vrede på ny. Ezra udøste sit hjerte for Herren i bitter erkendelse af sit folks synd. Han beder ikke om tilgivelse, men er overvældet af forfærdelse over det skete. Herren er retfærdig, og de kan ikke vente andet end ødelæggelse. Er det for letkøbt for os, at vi kan få tilgivelse, når vi synder og bedrøver Herren, eller kender vi til denne dybe smerte over synd, så vi næsten ikke kan tro, at han endnu engang vil tage imod os?

HUSKEVERS: 1. Johannesbrev 1:9.

471 Ezra 10

Skil jer ud fra landets folk og de fremmede kvinder

Ezras forfærdelse og sorg over de blandede ægteskaber forplantede sig til dem, der havde forsyndet sig. De erklærede sig villige til at skille sig af med de fremmede kvinder og deres børn. Det var ingen let sag, men der var ingen vej udenom, hvis de ville undgå Guds vrede. Vi føler sikkert for de stakkels kvinder og børn, der blev sendt bort; men beretningen er ikke skrevet for at vække sympati for dem, men for at vise, hvor skæbnesvanger Israels blanding med de afgudsdyrkende hedninger var, og hvor nødvendigt det var at skille dem ud, at ikke Guds udvalgte folk skulle gå til grunde ved at blande sig med hedningerne omkring dem.

HUSKEVERS: Romerbrevet 12:2